

ŠTEVILKA 1 • MAREC 2022

JAKOPIS

ČASOPIS OSNOVNE ŠOLE IN VRTCA JAKOBSKI DOL

Živa Brumen, 9.r

PRVA ŠTEVILKA ČASOPISA - JAKOPISA

Ponovno smo obudili izhajanje šolskega časopisa. Učenci in učitelji smo sestavili in pripravili nekaj zanimivih člankov z različnih področij.

UVODNI GOVOR

Beseda ravnateljice

Vsak začetek za slednjega izmed nas prinaša nove izzive, želje in cilje. V zadnjih dveh letih smo se soočali z mnogimi omejitvami in težkimi izkušnjami, ki jih je prineslo izobraževanje na daljavo. Šolski utrip ni takšen, kot smo ga bili navajeni. A vsem omejitvam navkljub šola ostaja prostor ustvarjanja, odkrivanja novih znanj, širjenja obzorij ter vzgajanja mladih.

Časopisu - Jakopisu - na pot ...

Na Osnovni šoli Jakobski Dol je že bila tradicija izdajanja šolskega glasila. Arhiv šolske knjižnice skrbno hrani izvode Mravljice, šolskega glasila, ki so priča nekega obdobja v življenju šole in predvsem lep spomin na učence, ki so danes mnogi izmed njih straši naših otrok. Da bi učenci dobili izkušnjo »novinarskega« delo, se urili v pisnem izražanju in na ogled postavili pestro paleto svojih dosežkov, je nastal Jakopis. Uredniški odbor je postal kar celoten učiteljski zbor naše šole. Prav vsi učitelji so postali mentorji učencem in tako zajeli naravoslovna in družboslovna področja, pozabili pa niso niti na umetnost, razvedrilo in lačne želodčke ter še kaj. Malčki iz vrtca pa so se časopisu pridružili s foto reportažo. Naša rdeča nit je bila pomlad, spomladanska opravila in prazniki v mesecu marcu. Učenci so se izkazali kot marljivi soustvarjalci, ki radi pogledajo v široki svet, ki jih obdaja.

Tako ob izmenjavi idej in izkušenj ter medsebojnem spodbujanju učencev in prizadevanju učiteljev predstavljamo prvi izvod Jakopisa - dosežek naših učencev, njihove likovne umetnine, literarne in druge prispevke v slovenskem, angleškem in nemškem jeziku.

S prispevki v časopisu Jakopis želimo pognati in utrditi močne korenine in se razviti v sodobno in uspešno šolo z zadovoljnimi učenci, učitelji in delavci šole. Verjamem v uspešno prihodnost in nadaljnji razvoj šole, kjer je spoštovanje in spodbujanje vsakogar glavni in vsakodnevni izziv.

Naj vse zgodbe, risbe, fotografije in prispevki ostanejo in živijo v naših mislih in srcih ter soustvarijo neponovljiv mozaik naše zgodbe - zgodbe na Osnovni šoli Jakobski Dol.

Zdenka Ekselenski, ravnateljica

Zbirka pesmi učenk z naslovom "NAJLEPŠI TRENUTEK"

Najlepši trenutek se zgodi,
ko prijatelja najdeš si,
ko z družino preživiš najlepše dni
in tudi takrat,
ko posije sonce in se greš igrat.

Najlepši trenutek se zgodi,
ko zapreš oči
in misliš na dobre reči.
Je tudi takrat,
ko vidiš nekoga se smejat.
In rečeš nekemu –
imam te rad.

Najlepši trenutek se zgodi,
ko rečeš besedo, ki ne boli,
ko ležeš in greš spat.
Najlepši trenutek pa je takrat,
ko nekemu zaupaš
in ga imaš rad.

Ema Štuber, 9.razred

Tinea Bratkovič, 4. razred

Najlepši trenutek
je ta pravi občutek,
je trenutek molčeče –
tiste ta prave sreče,
občutek bližine –
tiste ta prave družine.
Družina je bližina
kot ena ozka dolina.

Občutim ga v petek
kot dober začetek.
Vabi me v neznano,
vabi me v življenje poslano.

Ela Klauzner, 6. razred

Najlepši trenutek je ta,
ki veseliš se ga.
To je dan,
ko sem najbolj nasmejan.
Nasmejan zato,
ker mi je lepo.
Lepo zato,
ker ptički zunaj pojo.

Lia Klauzner, 4. razred

SREČA OD HIŠE DO HIŠE

Včasih ob oknu slonim in sprašujem se,
kaj je v življenju tisto, kar osrečuje me?

Meni mama vedno pravi:

»Takrat, ko sem te držala prvič, na roki še tresavi.«

Najlepši trenutek ti ogenj v srcu zaneti,
kadar te ljubljena oseba z objemom preseneti,
se ji imaš možnost v oči zazreti
in nedolžno rdečico v lica prejeti.

Kadar po napornem dnevu k tebi ljubljenček priteče.

Ko zlezeš v posteljo in ti mama na uho reče:

»Ti veš, da nate ponosna sem.

Kajne?«

In tebi le nasmeh na obraz nariše se.

Ko po dolgem času se na domači prag vrneš,
takoj se v dišave znane kuhe ogrneš.

Za praznike se z družino ob mizi zbereš,
le hvaležen si, da se po hudem zmeraj pobereš.

Rad imej trenutke, ko ni s tabo nihče, le tvoja glava.

Ko zaslišiš glasbo in ti telo v ritmu poplesava.

Vsak si lepe trenutke za sebe nariše.

Sreča se spreminja od hiše do hiše.

Ko pa sreča v žalost preide,
vsi ti lepi trenutki gredo le med spomine.

Lana Šnajder, 9. razred

POMLADNA ČAROVNIJA

Na robu gozda že vrsto let stoji hišica, v kateri živi družina s sedmimi otroci, a samo ena od njih je posvojena. To je deklica Manca, ki sta jo starša zapustila, ko je bila še majhen dojenček. Ampak ta prijazna družinica jo je sprejela z odprtimi rokami. A družina je bila revna in pogosto nesrečna. Tako zelo so si želeli, da bi srečo vendarle našli, a niso vedeli, kje. Pomagati je želela tudi Manca in iskala je po starih legendah, kjer je prebrala, da za srečo moraš najti pomlad. A kako to storiti, se je spraševala deklica. Naenkrat pa je zagledala stari zapis: »Kdor ob čarobnem gozdu živi, ta duhca si želi, a kdor ga najde, ta srečnejši bo, saj duhec pomagal mu bo.«

In tako se je Manca odpravila iskat duhca. Vedela je, da živi ob čarobnem gozdu, a kje ga najti? Ker pa si je Manca res želela pomladi in sreče, se je brez strahu odpravila na nihče ne ve kako naporno pot.

Manca je vzela majhno košaro, v katero je dala malo kruha, kos sira, nekaj jabolk in tudi malo domačega mleka ter odšla v gozd. Hodila je tri dni in tri noči, čez sedem gora in mimo sedem voda, ampak na koncu je prispela do hiške čisto na robu tega čarobnega gozda. Bilo jo je strah, toda zbrala je pogum in potrkala na vrata. Odgovora ni bilo. Pogumna Manca pa ni odnehala in ponovno je potrkala. Ponovno nič. Zato je potrkala še tretjič in vrata ji je odprl majhen duhec, ki je letal po zraku. Rekel je: » Si se zgubila deklica?« in Manca mu je odgovorila: »Ne, nisem se zgubila, tebe sem prišla poiskat, saj sem nesrečna in iščem pomlad za svojo družino in zase.« Duhec se je začel smejati: » Hahahaha, ti bi rada našla pomlad? Mar ne veš, kako naporno in strašno je to? Kako si sploh prišla do sem?« In tako mu je Manca vse razložila in spustil jo je noter, saj se je začelo temniti. Povedala mu je, da ima zlate starše in šest ljubkih in prijaznih bratcev in sestic in da je pripravljena narediti vse, samo da bi bili srečnejši. Duhec jo je zbrano poslušal in jo povabil, da lahko noč preživi z njim, naslednje jutro pa ji bo sporočil svojo odločitev, ali ji bo pomagal najti pomlad ali ne.

IGRAMO SE Z BESEDAMI

Jutro je bilo še mračno, ko se je Manca prebudila. Stekla je do duhca. Rekel ji je: »Dobro jutro Manca, si se dobro naspala, ker danes te čaka zelo naporen dan. Pomagal ti bom najti pomlad, saj si tudi vi zaslužite nekaj sreče v življenju.« »Hvala ti, res sem dobro spala in sem pripravljena na vse, kar me danes čaka.« Bila je vsa vznemirjena. Duhec ji je pogledal globoko v oči in dejal: »Imaš tri dni časa, ampak ne obiraj se preveč. Najti moreš tri stvari: ptico, ki poje najlepšo pomladno pesem, cvetlico, ki raste tudi pozimi, ko nobena cvetlica več ne raste, in najlepši kristal, ki je vijolične barve in se sveti, tudi ko ni nobenega žerka svetlobe.« Manca je bila osupla in začela je razmišljati: »Kje pa najdem vse to? Obstajajo kakšni namigi?«. Duhec je ostal tiho, čez čas pa nadaljeval: »Namigov ni, sama si v tem, a vse se skriva v tem čarobnem gozdu. Zdaj pa se hitro odpravi na pot, saj te čakajo trije zelo naporni dnevi. In ne pozabi, po treh dneh se moraš nujno vrniti nazaj, saj urok drugače ne bo deloval.«

Filip Potočki, 7.razred

IGRAMO SE Z BESEDAMI

Mančino neverjetno potovanje se je šele začelo. Vso pot si je ponavljala, kaj vse mora najti, a že hitro se je pripetila prva nesreča. Manca se je spotaknila čez kamen in si grdo urezala nogo. Ranjena ni vedela, kaj naj naredi. Vedela je, da mora nadaljevati pot, toda bolelo jo je tako zelo, da je morala sedeti in počakati, da bi bolečina vsaj malce popustila. Tako zelo si je želela, da bi ji lahko kdo pomagal. In res, prav tedaj je mimo prišla mlada čarovnica, ki je videla, kaj se je zgodilo Manci in ji je hotela pomagat. Ker je čarovnica prihajala iz zelo hudobne družine, Mance ni mogla odpeljati domov, zato ji je kar tam iz zdravilnih rož in zelišč, naredila kremo in obkladek. Manca ji je bila zelo hvaležna. Spet je lahko hodila in počutila se je veliko boljše. Ampak Manca je nekaj spoznala. Videla je, da se mala čarovnica zelo spozna na rože, zato jo je vprašala: »Ali ti morda veš, kje bi jaz lahko našla cvetlico, ki raste celo leto, ali pa bi mi jo znala vsaj opisati, da bi vedela, kaj sploh iskati?« Mala čarovnica je prepoznala cvetlico: »Res je, vem, kje to rožo najti, a do tja je zelo nevarna pot. Odšla bom s teboj in ti jo pomagala najti.« Manca je bila res hvaležna in tako sta se obe odpravili na pot. Hodili sta res kar nekaj časa, vmes sta morali celo preplavati reko, ki je bila z vsakim metrom globlja, ampak prispeli sta. Na velikem travniku je bila samo ena roža, najlepša roža, kar jih je Manca kadar koli našla. Izjemno previdno jo je vzela in položila v svojo košarico. Objela je malo čarovnico in se ji zahvalila in odšli sta vsaka v svojo smer.

Lana Šnajder, 9. razred

Emma Štuber, 9.razred

IGRAMO SE Z BESEDAMI

Manca je bila že kar utrujena, a nadaljevala je svojo pot, dokler ni prišla do majhne kočice, iz katere je dišalo, kadilo se je iz dimnika in ni si mogla kaj, da ne bi potrkala na vrata. Odprl ji je en majhen, majhen škrat. Pozdravila ga je in se mu predstavila ter ga prosila, če bi lahko morda prespala pri njemu. Seveda ji je dovolil, a ko je vstopila v kočico, tam ni bil samo en škratek, bilo jih je enajst. Povedala jim je svojo žalostno zgodbo, zato so ji ponudili pomoč. Naslednje jutro je bila vabljenjena, da se jim pridruži na delu, saj so oni vedeli, kje najti najlepši kristal. Bila je zelo vesela in je z lahkoto zaspala, saj je vedela, da bo naslednji dan super in bo našla še eno od iskanih stvari. Zjutraj so pojedli zajtrk, ona je pomila posodo in jim malo pospravila, potem pa so se odpravili na pot. Bilo je zabavno, med potjo so prepevali in poplesavali. Nenadoma so zagledali kamen. Bil je zelo lep, vijoličen, Toda globoko zakopan v steno. Manca ga je v hipu pričela izkopavati, pomagalo pa ji je vseh enajst palčkov. In po treh urah naporenega dela je Manca kamen končno lahko prijela v roke. Tako je tudi kamen dala v košaro, se zahvalila palčkom in odšla na iskanje samo še enega zaklada.

Lukas Brus, 9. razred

Maša Rojko, 9. razred

IGRAMO SE Z BESEDAMI

Hodila je dolgo, sploh ni vedela, kam iti, večkrat je zašla s poti in jo spet iskala. Da bi samo sebe opogumila si je prepevala in hopsala ... A začelo je postajati temno, postalo jo je strah, ampak imela je samo še en dan in odločila se je, da bo ptico iskala vso noč, če bo to potrebno. Tako je hodila in hodila po povsem temnem gozdu, edina svetloba so bile zvezde visoko na nebu in drobne kresničke, ki so ji vsaj malo osvetljevale pot. Proti jutru, ko je sonce že začelo vzhajati in se je Manca vse bolj loteval obup, je naenkrat zaslišala prelepo ptičje petje, bilo je tako lepo, da bi Manca lahko kar zaspala. Manca je zaklicala: »Od kje prihajaš prelepa ptičica, prosim, pridi k meni, res te rabim!« A namesto nje je odgovoril nekdo drug: »Kdo si ptičico želi?« Manca je hitro odvrnila: »Jaz, Manca, pomlad iščem pa samo ptičico še rabim, mi lahko pomagaš? In kdo sploh si?« Takrat pa je izza dreves pristopicaljala čisto majhna vila, imela je prelepa krila in rekla: »Jaz sem vila Flora in seveda ti bom pomagala.« »Joj, hvala ti, ne veš, koliko mi to pomaga,« je rekla Manca. Vila je odletela visoko v nebo in se nekaj pogovarjala s ptico. Čez čas se je vila vrnila in z njo tudi čarobna ptica. Manca se je vili lepo zahvalila, ptica pa je odšla s Manco.

Živa Brumen, 9. razred

IGRAMO SE Z BESEDAMI

Hodili sta dolgo, dokler nista prišli do duhčeve koč, čeprav skoraj ob mraku. Duhec je bil presrečen in presenečen, da je Manca to vse uspelo in v tako kratkem času. Manca je bila izčrpana od dolge poti, a je ostala budna. Saj je vedela, da bo vsak trenutek urok izpolnjen, saj je našla cvetlico, lepoto in pesem pomladi. V trenutku, ko je duhec iz velike čarovniške knjige prebral zadnjo besedo uroka, ki bi družini podelil srečo, si je Manca želela speti lase v čop, takrat pa je duhec presenečeno poskočil. Manca se je prestrašila, toda duhec se ji je previdno približal in zašepetal: »Nič se ne boj, a imaš en zlat las in to ima zelo malo ljudi, le redki se rodijo s tem. Tisti, ki ga imate, lahko vidite svojo preteklost, bi jo rada videla?« Manca ni vedela, kaj naj reče, sploh ni vedela, če si sploh želi videti svoje starše, ki so jo zapustili, a mu je vseeno odgovorila: »Ja, rada bi videla svojo preteklost, prosim, pokaži mi.« Duhec ji je vzel zlat las in ga dal v magično tekočino in v steklenički se je pojavila podoba Mančinih staršev - bila sta kralj in kraljica, ki sta umrla v boju. Njuna princesa dojenčica pa je ostala zapuščena v visoki travi. Zagledala sta prijazen par, ki je rešil dojenčico gotove smrti in videla sta kraljeve vojake, ki so iskali princeso.« Duhec je obstal in rekel: »Manca ti si izgubljena princesa, ki jo iščejo že vrsto let. Pomlad je tu pa še princesa si.«

Ethan Levačič, 4. razred

Ethan Levačič, 4. razred

IGRAMO SE Z BESEDAMI

izgubljena princesa, ki jo iščejo že vrsto let. Pomlad je tu pa še princesa si.«

Duhec je Manco odpeljal domov, kjer so vse to povedali Mančinim sestram in bratom ter skrbnim staršem, ki so jo sprejeli, zanjo skrbeli in jo ves čas imeli radi. Odšli so tudi do kraljevih uslužbencev, ki so Manco prepoznali, saj je bila tako zelo podobna svoji mami kraljici. Manca je kot princesa sprejela krono, najprej je poskrbela za svojo družino, ker pa je vedela, kako težko je življenje ljudi v kraljestvu, je vsem pomagala in jim stala ob strani.

Drobna deklica je našla je pomlad, srečo in tudi svoje korenine. Kraljica Manca pa je svojo srečo delila z vsemi ljudmi in najbrž jo tudi to pomlad. Če ne verjamete, pa pojdite pogledat.

Lana Šnajder, Emely Žmavc; 9. razred

Luka Brumen, 4. razred

Lia Klauzner, 4. razred

V velikem gozdu je živel mali vedoželjni srnjaček Jakec. Najprej je hodil v gozdni vrtec, nato v osnovno šolo Jasa. Ker je bil najbolj bister in radoveden, je bil najboljši učenec. Postal je mladi raziskovalec pri doktorju Sovi. Skupaj sta raziskovala rastline v gozdu in živali. Merila sta vodo v potoku. Popisala sta število živali in rastlin. Malega vedoželjnega srnjačka Jakca pa je najbolj zanimalo, kakšen je bil svet včasih. Najprej je vprašal mamo srno, saj mu doktor Sova ni znal odgovoriti. Povedal mu je, da on ne raziskuje zgodovine. Mama pa mu je povedala, katera žival v celem gozdu mu bo znala najboljše odgovoriti.

Mama srna je dejala, da je najboljši naslov za to vprašanje stari medved Brane. Brane je bil najstarejša in najbolj čemerna žival v celem gozdu. Zato Jakec z mamino idejo ni bil najbolj zadovoljen. Vendar se je vseeno odločil vse to povedati svojima najboljšima prijateljema. To sta bila dobrosrčna lisička Metka in priden zajček Tim. Niti Tima niti Metke ta ideja ni navdušila. Jakca pa je misel na to, kakšen je bil gozd v preteklosti, nenehno preganjala. Zato se je odločil oditi k medvedu Branetu. Odločil se je tudi, da tega še ne bo povedal Metki in Timu. Tako se je naslednje jutro odpravil na pot do Braneta. Hodil je dolgo in k njemu prispel okoli poznega dopoldneva, ko je imel medved popoldanski počitek. Jakec je potrkal na medvedova vrata, v upanju, da se Brane ne bo zbudil jezen. Brane nad obiskom ni bil najbolj navdušen, zato mu je pred nosom zaprl vrata. Vendar je bil Jakec trmast in spet in spet je trkal na vrata in Braneta prepričeval, naj mu odgovori na samo eno vprašanje. Brane se je vdal v tem boju z Jakcem in jelenčka spustil v hišo. Nad zastavljenim vprašanjem je bil zelo presenečen – da še to sploh koga zanima. Na koncu je medved srnjačku povedal toliko o sebi in živalih v gozdu, da je bil Jakec čisto šokiran. Medved mu je povedal tudi veliko o naravi in zraku, ki je bil včasih čist in svež. Zdaj je bil gozd že poln smeti, zrak pa poln izpušnih plinov avtomobilov in avtobusov. Ta informacija je Jakca zelo šokirala.

Tina Knežević, 8. razred

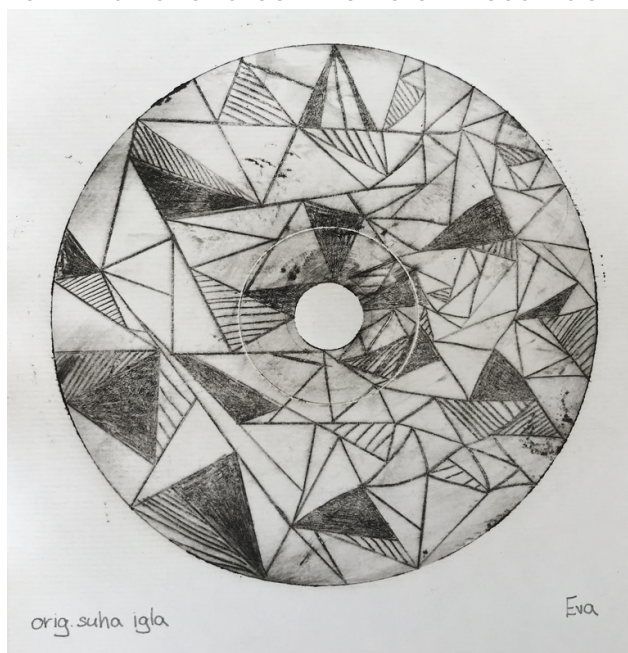
Pija Šumenjak, 8. razred

IGRAMO SE Z BESEDAMI

Že samo, ko je samo pomislil na to, koliko smeti sam odvrže vsak dan. Brane ga na koncu sploh ni spustil domov, toliko stvari mu je imel za povedati, vendar Jakcu se je mudilo domov. Odločil se je, da bo na poti domov pobral čim več smeti, ki jih je videl. Med potjo se je odločil, da mora vse informacije posredovati prijateljema naslednje jutro v šoli. To je tudi storil. Kot Jakca se je tudi Metke zgodba medveda dotaknila. Tim ni točno vedel, kaj se dogaja okoli njega, zraven je bil samo za število. Skovali so načrt, da bodo ustanovili Društvo za ohranjanje narave. Odločili so se iti na gozdno skupnost in vsem predstaviti, kako bodo temu naredili konec. Ideja je bila vseč zelo majhnemu številu prebivalcev gozda, vendar so se trije prijatelji vseeno odločili svojo idejo uresničiti. Načrt je bil, da pospravijo čim več smeti v gozdu. Najprej so pospravili okoli hiš tistih živali, ki za čiščenje niso bile zainteresirane, zato da bi spremenili njihovo mnenje. Nekateri so si res premislili, nekateri ne, toda ker so to počeli vsak dan, se je članov društva nabralo vsak dan več. Vse živali v gozdu, ki so se strinjale s tem projektom, so se odločile, da se bodo v šolo in v službo pričele vozit z vlakom. Tako je vedno več živalim postajalo vseč vse bolj čisto okolje. Sčasoma so vsi postali del Društva za ohranjanje narave. Zdaj se vsi v gozdu prevažajo z vlakom, kolesom ali hodijo peš, njihov gozd pa je dobil nagrado na najbolj čist gozd v državi.

Eva Lorber, 9. razred

Literarni prispevek je dosegel 3. mesto na literarnem natečaju Zveze prijateljev mladine Maribor, z naslovom: Raziskovalec - Po železni cesti do zelene prihodnosti

Eva Lorber, 9. razred

Opis poklica moje mame

Moja mama je po poklicu projektanka kuhinj. Zaposlena je v trgovini s pohištvom.

Njeni delovni pripomočki so računalnik, meter, list papirja ter prodajni katalog, v katerem so opisi vseh elementov, ki sestavljajo kuhinjo. Pri svojem delu uporablja tudi vzorce barv in ročajev.

Nejc Kirbus Svenšek, 4. razred

Moja mama je po poklicu pomočnica vzgojiteljice.

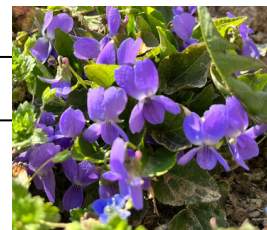
Dela v vrtcu na Zgornji Velki. Večino časa preživi v igralnici skupaj z vzgojiteljico in otroki.

Pri svojem delu uporablja različne knjige, revije, likovni material, pripomočke za razgibavanje, različne igre in glasbila.

Pomočnica vzgojiteljice skrbi za varnost otrok, pomaga pri hranjenju, oblačenju, umivanju, z otroki hodi na sprehod, otrokom bere pravljice, se z njimi igra in ustvarja. Včasih otroke spremlja na plavalni tečaj in z njimi gre tudi v vrtec v naravi.

Moja mama rada hodi v službo, saj jo to delo veseli in ima zelo rada otroke.

Ethan Levačič, 4. razred

POMLADNA LJUBEZEN

Nekoč je v gradu živela Klara. Bila je princesa in imela je zelo rada pomlad. Nekega dne, ko je nabirala trobentice, je srečala princa Erika. Zaljubila sta se. Šla sta na sprehod v gozd. Videla sta male lisičke, male ježke in še male veveričke. Princesa Klara ga je zaljubljena gledala in on njo tudi. Ko sta prišla ven iz gozda, ji je princ Erik nabral šopek vijolic, bila je vesela. Ko pa sta prišla do gradu, sta videla reko in ste se s čolnom peljala po reki. Princ Erik jo je vprašal, če gresta nato na piknik. Zamislil ji je bila vseč. Ob sončnem zahodu jo je princ vprašal: »Ali bi bila moja žena?« Princesa je takoj privolila. Naslednje jutro sta proslavljala poroko. In potem sta živela srečno do konca svojih dni.

Nika Očkerl, 3. razred

CERKVICA S TREMI ZVONIKI

Nekega spomladanskega dne, ko so rože cvetele, je na neki jasi stala cerkev s tremi zvoniki. Blizu je živel kralj, ki je imel enega sina. Rekel mu je, da se v vsakem zvoniku skriva zaklad, ki ga moraš imeti kot dober kralj. Sin se je odpravil k trem zvonikom, ampak ni našel zaklada. Pri prvem zvoniku je videl napis ljubezen, pri drugem sreča, pri tretjem pa upanje. Takrat se je spomnil, da mu je mama govorila, da so zvončki simbol ljubezni, trobentice simbol sreče, vijolica pa upanja. Nabral je šopek spomladanskih cvetlic in se odpravil k očetu. Oče je takrat videl, da ima njegov sin vse vrednote pravega kralja.

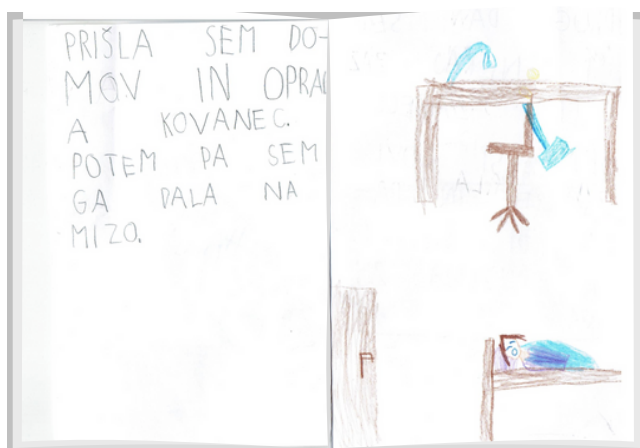
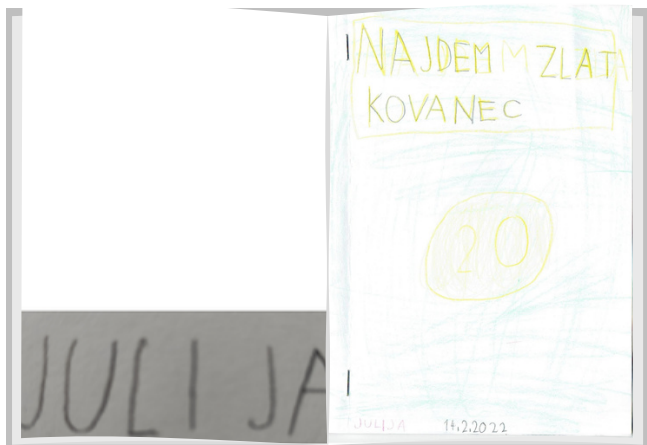
Jakob Ornik, 3. razred

POČIL JE LOVČEK IN PRAVIČJE JE KONČEK

JAKOPIS

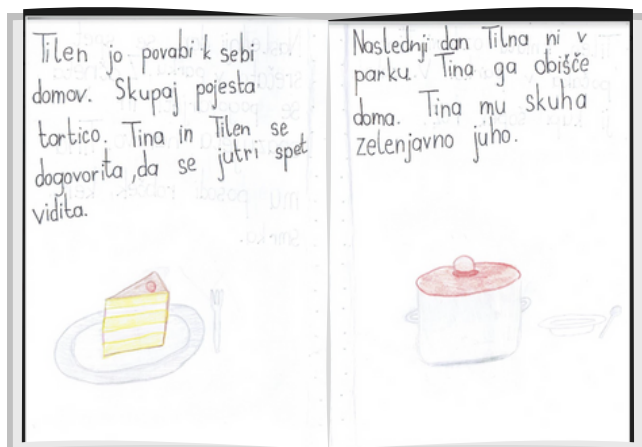
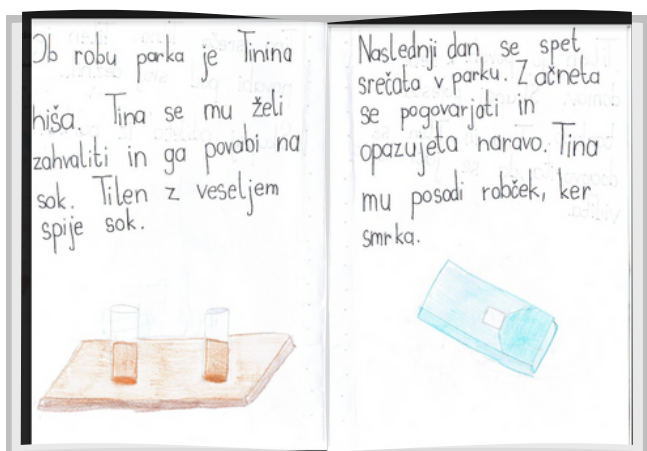
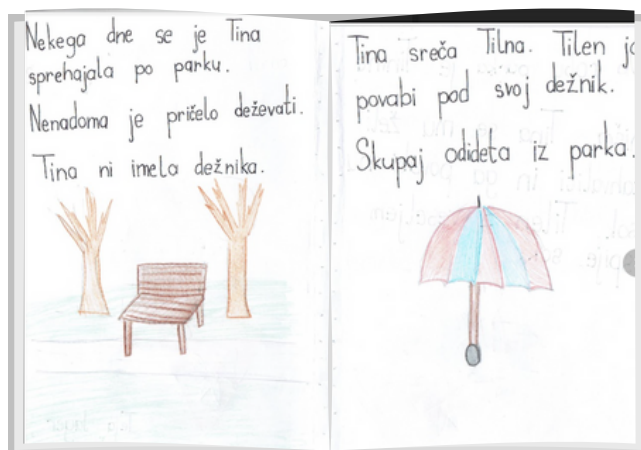
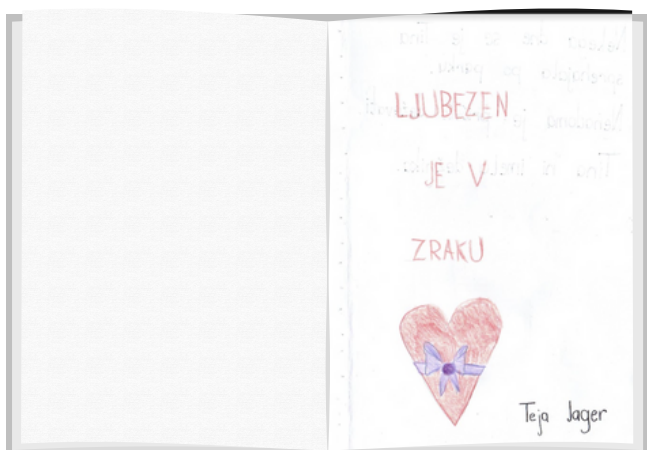
IGRAMO SE Z BESEDAMI, 2. RAZRED

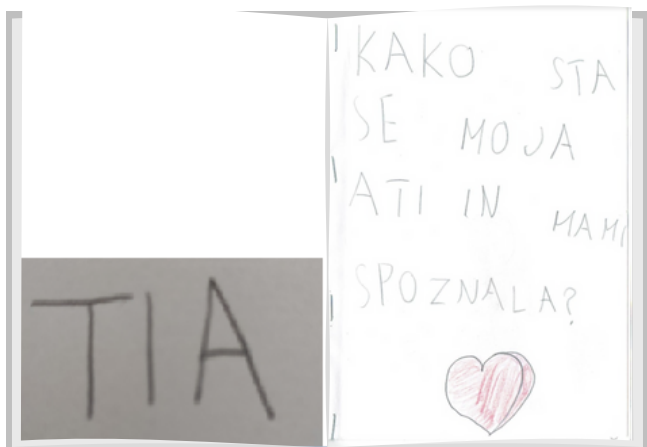
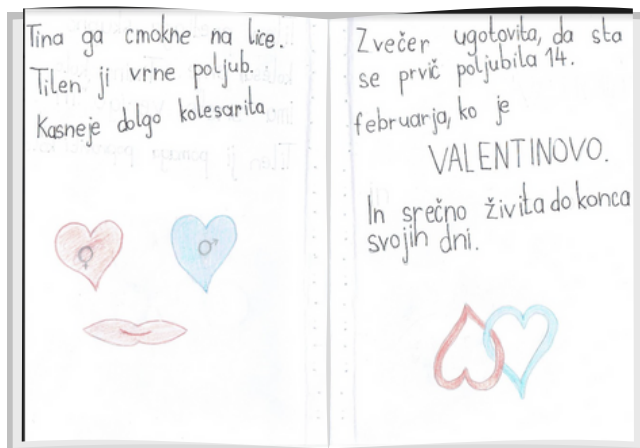
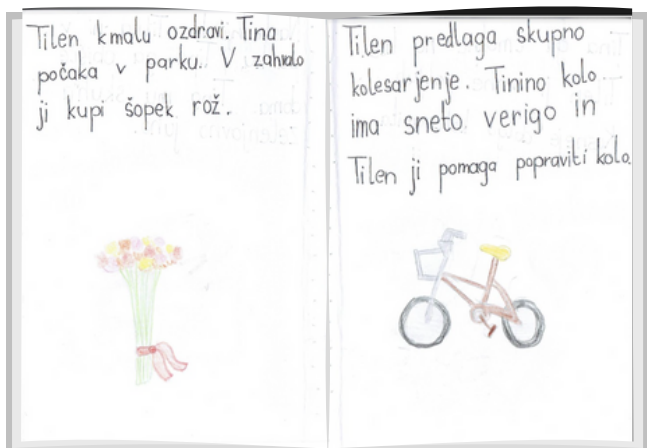
JAKOPIS

IGRAMO SE Z BESEDAMI, 2. RAZRED

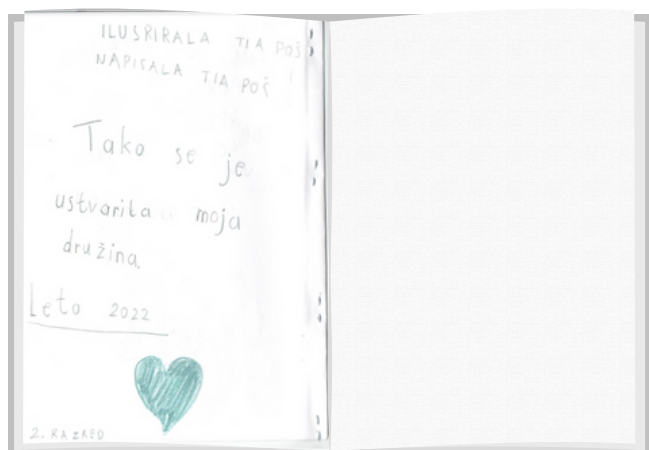
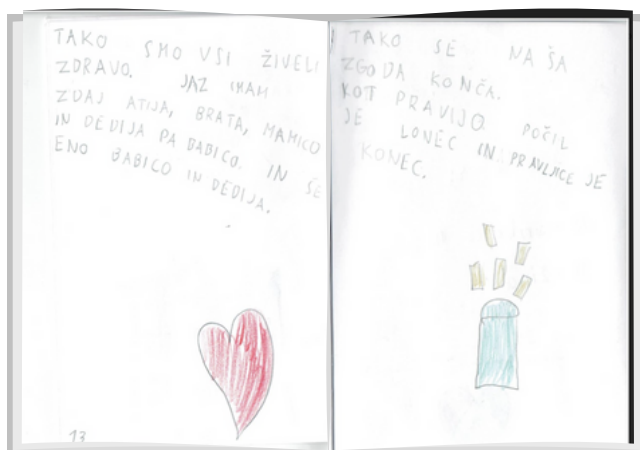
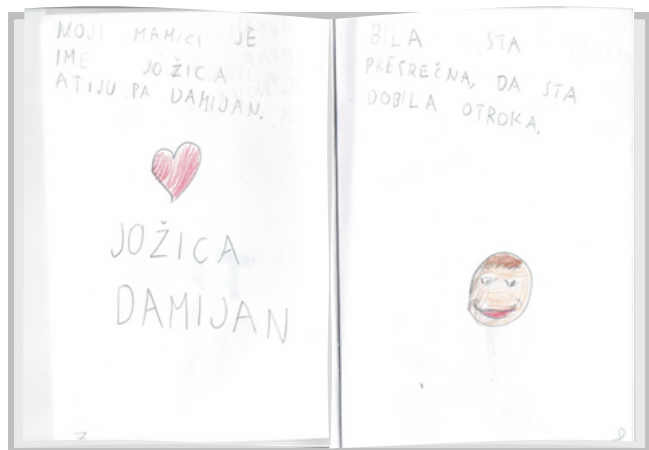
JAKOPIS

IGRAMO SE Z BESEDAMI, 2. RAZRED

JAKOPIS

IGRAMO SE Z BESEDAMI, 2. RAZRED

Maja Očerl, 3. razred

IGRAMO SE Z BESEDAMI, 3. RAZRED

**PIKINA
POMLAD**

Nekoč je živela družina, ki je živela v mestu. Družini sta bila dva otroka, Nik in Luka. Mama in ota sta te družine sta si želela imeti kmetijo.

Luka, 8. marec, 3. razred

Ura družina si je želela kmetijo. Družina se je preselila na novo mesto. Mamo je bilo všeč, da so imeli kmetijo. Zvedeli so ji, da so novi lastniki. Mama je vprašala: "Kako ti je ime?" "Ime mi je Luka," je povedala mami.

Kdo pa je skrbel za tebe? je vprašal Nik.

Moj gospodar je smel, gospodarinja pa je mehka. "Imenil me je mlajši sin." Dika letos bo trojka najljubše pomlad. Je se rekel Luka. Zvedel je, da ljudje, da nekdo privede kmetijo, kar je mogoče mami.

Ata pa je dejal: "sem doma pripeljali še dva muce in gos." "Kako jim je ime?" je vprašala Dika. Mama ji je rekla: "Muce sta Miki in Duki, prički pa je imo Kala. Upam, da ne boste imeli radi!"

Dika, Miki, Duki, Kala in prave družina veselo živijo na majhni kmetiji.

Ptički

Ptički so luškani, čiv, čiv, čiv, čiv.
Zelo lepo pojejo, čiv, čiv, čiv, čiv.
Vsi jih spoštujemo, čiv, čiv, čiv, čiv.
Zelo so prikupni, čiv, čiv, čiv, čiv.

Maja Očerl in Nika Očerl 3. razred

Miriam Sraka, 3. razred

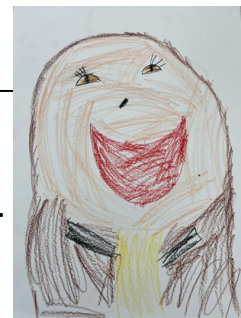
Jakob Ornik, 3. razred

JAKOPIS

MAMICA MOJA ZLATA, 1. RAZRED

Moja mama je najboljša na svetu, ker mi zmeraj pripravi mojo najljubšo hrano.

Elena Gorjup 1. razred

Moja mama je najboljša kuharica na celem svetu.

Adam Gorjup, 1. razred

Najboljša mamica je moja mamica, ker najraje skupaj narediva pico.

Neža Šumenjak, 1. razred

Moja mami je najbolj prijazna, ker gre z menoj na sprehod.

Sofie Žmavc, 1. razred

Mama rada te imam in si najboljša, ker najraje ustvarjam s teboj s plastelinom.

Lana Ornik, 1. razred

Moja mama je najboljša saj mi dovoli, da skupaj delava sire in jogurte.

Ana Fras, 1. razred

Moja mama je najboljša, saj me pelje zmeraj na zabaven izlet.

Filip Cesar, 1. razred

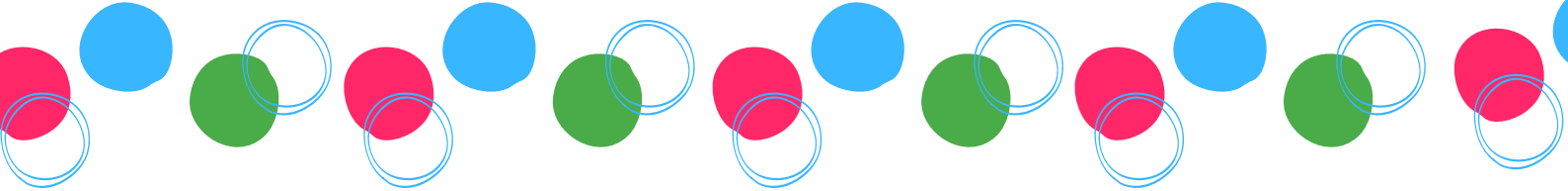

Moja mama je najboljša kuharica.

Maja Krajnc Greinfoner, 1. razred

Moja mama je najboljša, saj se z menoj igra.

Lana Zašler Kebrič, 1. razred

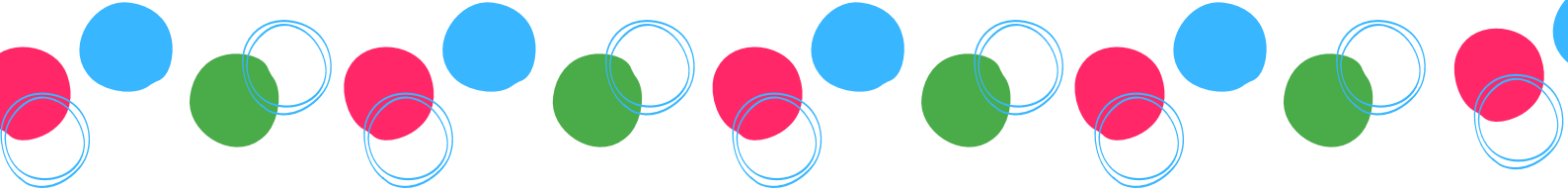

JAKOPIS

RAZVREDRILO

						VODNA ŽIVAL									RUMEN O SADJE
				GOROVJE V J.A.											
			JUNAK V RISANKI					TILEN ARTAČ					IVAN CANKAR		
		GESLO	SLONJI NOS		ŽENSKO IME		SPAR JELENJAD								
	GESLO	P										ZNAMKA AVTA			
	OLIMPIJSKE IGRE			MOŠKO IME									KAČA		
	MELJE MOKO					RIMSKI VOJAK									
	DVOJINA LEV									TROPSKI SADEŽ STRAZAR					
	MOŠKO IME					DAN POSREDOVANJE CERKVI									
IDENTIFIKACIJA				PETER AMBROŽ			LJUDSTVO KI SE SELI	TIK TAK							
	DEL BESEDE			NOVA UREDITEV OD NEMIRA											
LETNI ČAS					VRTNA HIŠA										
					PREBIVALEC RIMA										
		POSTELJINA													

avtor križanke: Patrik Ornik, 5. razred

JAKOPIS

RAZVREDRILO

Find the words in the wordsearch in the following directions ← ↑ → ↓ ↘.

MOTHER'S DAY	FATHER'S DAY
SPRING	PRESENTS
MARCH	BIRDS
FLOWERS	RAINBOW
APRIL	UMBRELLA
DAFFODILS	TULIP
HAPPY	WARM
LEAVES	GREEN
PRIMROSE	CHILDREN
BLOOM	SUN

Eva Lorber, 9. razred

S W S D R I B X A Q W H C X
 U F L O W E R S C A S A F Y
 N Y G R E E N Y H D D P A Q
 S D A F F O D I I L S P T E
 D X W O B N I A L R Q Y H R
 X Y W S P R I N D G W X E S
 Y Q A S D F W A R R M Y R D
 M W M O T H E R E S D A S Y
 W A Q Y A L L E N R B M D U
 Q R Y X M A R C Y H O P A C
 E A V E S Z I O L L S M Y V
 C G P R E S E N D T S U B N
 R I M Z F U T E P W Y X A N
 A P R I L U P I F L U T G H

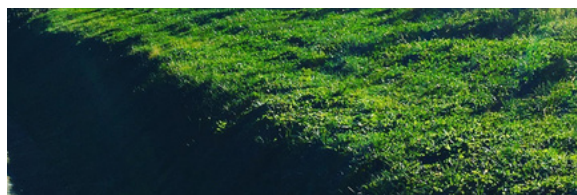
avtor križanke: Patrik Klemen, 6. razred

**Je rdeča, bela ali rumena.
Ko primeš jo, se pazi,
da se ne nabodeš.**

avtorica: Zala Sinič, 5. razred

**Je zelena in ne cveti,
vidiš jo na vsakem koncu poti.
Kaj je to?**

avtorica: Pia Šuman, 5. razred

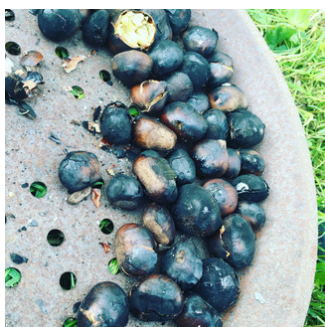

**Sem rumena in cvetim,
trobim povsod, kjer sedim.
Kaj sem?**

avtorica: Pia Šuman, 5. razred

**Zelo lepo diši
in spomin povrne ti.
Kaj je to?**

avtorica: Ema Lukman, 5. razred

**V gozdu nabira se,
pečen res dober je.**

avtorica: Lara Šernek, 5. razred

V KUHINJI

Jabolčna pita

Potrebujemo:

- 300 g moke
- 100 g masla
- 100 g sladkorja
- 1 jajce
- 4 žlice mleka
- 1 pecilni prašek
- 1 vaniljev sladkor
- limonino lupino
- 6 jabolk

Postopek

Moko, maslo, sladkor, jajce, mleko, pecilni prašek, vaniljev sladkor in limonino lupino zamesimo v enotno maso. Polovico mase nadevamo na pekač namazan z maslom. Potem dodamo jabolka. Drugo polovico mase nadevamo na jabolka. Potem damo v ogreto pečico in pečemo 45 minut na 200 C.

Ko je pita pečena, počakamo, da se ohladi in potem je pita pripravljena za postrežbo.

Dober tek!

Votle plastike učencev 6. razred

Zala Rose, 6. razred

V KUHINJI

FUDGY BROWNIES

INGREDIENTS:

- 200g semi-sweet chocolate
- 130g butter
- 130g white sugar
- 130g brown sugar
- 4 eggs
- 60g cocoa powder
- 130g flour
- bourbon vanilla extract

HOW TO MAKE THEM

Put softened (room temperature) butter, white and brown sugar in a bowl. Add some vanilla. Mix. Then one by one add the eggs while mixing.

Melt 150g of chocolate in a microwave or in a water bath. Chop the other 50g into small pieces (save them for later).

Pour the melted chocolate into the bowl. Then slowly add the flour and cocoa powder. Mix all the ingredients until they're well combined. Pour the mixture into a baking pan dimensions 15cmx25cm (similar will work). Put the rest of the chocolate pieces on top of it.

Bake in a preheated oven at 180°C for 25 minutes. If you want the brownies to be fudgy, take them out of the oven sooner.

Enjoy!

Živa Brumen, 9. razred

V KUHINJI

AMERICAN PANCAKES

Ingredients:

- 150g flour
- 30g sugar
- 260 ml milk
- 1 teaspoon baking soda
- 1 spoon yoghurt

Preparation

Mix all the ingredients to get a smooth mass. Then put 1-2 tablespoons of the mass on the pan and bake to get a golden baked pancake.

Serve it with syrup, jam or any of your favourite toppings.

Sara Sinič, 7. razred

Keramika, učenci 4. razreda

DEUTSCH "ŠPRAHA"

DIE MUTTER

Meine Mutter ist für mich die wichtigste Person auf der Welt. Jede Mutter verdient alles Gute und schöne im Leben. Jede Mutter würde alles für ihr eigenes Kind machen und sogar ihr Leben für das Kind opfern. Deshalb freuen wir uns immer wieder sie zu sehen und zu umarmen. Meine Liebe für sie ist grenzenlos und ich liebe sie aus ganzen Herzen.

Aliya Stümpfl in Tea Pečnik, 6. razred

DIE GRÜNE WIESE

Auf der grünen Wiese,
liegt ein großer Riese.

Um ihm herum,
fliegen Bienchen brum, brum, brum.

Die Sonne scheint ihm auf das Gesicht,
da denkt er sich, das gibt es doch nicht.

Schaut in den blauen Himmel
und sieht einen Schimmel.

Auf den Bäumen nebenan,
zwitschern die Vögel ihren Gesang.

Schmetterlinge fliegen durch die Luft,
suchen eine Wiese mit Blumenduft.

Jetzt weiß der Riese ganz genau,
es ist Frühling jau, jau, jau.

Emely Žmavc, 9. razred

DEUTSCH "ŠPRAHA"

DER REGENBOGEN

Oh, Regenbogen, wie schön du bist,
aus allen Farben bestehend,
aus Regen und Sonne entstanden.

Würde Berge und Alpen besteigen,
um allen Menschen zu zeigen,
oh Regenbogen, wie schön du bist.

Ema Lukman, 5. razred

DER FRÜHLING

Der Frühling nähert sich, wenn das Wetter schon ist.
Die Sonne weckt die Natur auf und schon ist der
erste Frühlingstag da. In unserem Garten gibt es
Glockenblumen, Narzissen und Tulpen. Sie sind
verschiedener Farben und zwar Rot, Orange, Gelb,
Rosa und Violett.

Teja Jager, 2. razred

ENGLISH

A beautiful horse

Look, look!

A horse, a beautiful horse.

Brown and white, black and grey.

It eats grass all day.

A fantastic horse, white and black.

A very beautiful horse, brown and black.

It lives on a farm, a beautiful farm.

I can see a horse, beautiful and fast.

Ema Lukman, 5. razred

My Dog

Look, who barks?

Look, who runs?

Look, who is that?

Oh, it's a dog!

He's black with brown eyes.

He's a good guard,

he likes people if they are good to him
and he runs after the cat and the chicken.

His name is Buco.

He's one of my favourite dogs!

Hana Elizabeta Neuvirt, 5. razred

ENGLISH

Animal Song

Look, look,
monkey is fun,
monkey is brown.
It jumps on the trees
and eats bananas.
A banana falls down
the other monkey comes
and eats the banana.

Kim Očkerl, 5. razred

Friends make me laugh.
Under the stars when the
Night comes.

Ela Klauzner, 6. razred

A WEEKEND in JAKOBSKI DOL

Jakobski Dol is a large village. Around 2000 people live in this beautiful area. People say that Jakobski Dol is a green land and a land of wine. In Jakobski Dol you can buy and drink homemade wine from the local winemakers. The Žmavc restaurant is located opposite our school. The restaurant is a great place to have a delicious lunch or dinner. You can also try the traditional local dishes, seafood or pizza. Mulec motorhome parking is a great place where you can park your motorhome. There you can enjoy and spend a few days.

Julija Urnaut, 7.razred

Dogs

Look! Look!
Oh, look over there!
Dogs,
beautiful dogs.
Black, brown, white, orange and more
and more.
I like dogs,
they live around us,
they make funny noises: "Woof, woof,
woof!"

Zoja Hadner, 5. razred

NARAVOSLOVNI KOTIČEK

ZELIŠČNI VRT PRI BABICI JOŽICI

Odpravil sem se do babice Jožice na Ročico, kjer se razprostira zanimiv zeliščni vrt. Prav tam pa najpogosteje najdem svojo babico. Čeprav že veliko vem o njenih zeliščih, sem še vedno radoveden in imam za njo polno glavo vprašanj.

Babica pravi, da je z zelišči vedno veliko dela, ne samo na vrtu, tudi kasneje, ko jih je potrebno posušiti ali kako drugače pripraviti za uporabo. Toda babica po vseh teh leti še vedno vse to zelo rada počne.

Pri njej se najde veliko zeliščnih izdelkov. Tokrat ni bila na vrtu, ampak sem jo našel v njeni zeliščni izbi, kjer je v lične steklene posodice polnila začimbo origano. Preden je origano vsula v posodico, je bilo potrebno vse lističe sortirati in odstraniti tiste rjave. Babica pravi, da origano prebira, in vesela je bila, da sem ji pomagal. Upal sem, da mi bo tudi tokrat spekla zeliščne piškote, ki so zelo okusni in zdravi. Rad pa imam tudi sadni sir. To so posebni sadni bomboni, moji najljubši so jagodni.

V pomladnem času babica pripravlja različne čaje. Tisti čaj z meliso in drugimi zelišči je na primer za pomiritev. Pokazala pa mi je tudi, kako suši mila. Lani sem ji mila pomagal tudi delati.

Pomlad pa je seveda čas, ko je treba pričeti delati na gredicah: porezati je potrebno vse posušene dele rastlin, da bodo lahko nemoteno začeli poganjati mladi poganjki. Kmalu za tem pa se bo že začelo pletje in okopavanje sadik. Glede na to, da so različne rastline in različni njihovi deli uporabni v različnem letnem času, bo kmalu nastopilo tudi pobiranje in sušenje zeliščnih plodov, iz katerih bodo nastali novi uporabni izdelki.

Anej Šerbinek, 7. razred

NARAVOSLOVNI KOTIČEK

KAR SPOMLADI SEJEŠ, TO BOŠ V JESENI ŽEL

Pomlad prebudi naravo in na poljih, v vinogradih, sadovnjakih in na vrtovih se prične delo. Takrat je potrebno tudi obiskati specializirano trgovino - kmetijsko zadrugo. V četrtek, 24. 2. 2022, smo se tudi učenci 8. razreda odpravili do kmetijske zadruge v naši vasi - Kmetijske zadruge Ptuj z. o. o., poslovne enote prodajalne Jakob, kjer nas je sprejela gospa Jožica Žerdoner in odgovorila na naša vprašanja.

KAJ VSE
PRODAJATE?

V prodajalni lahko kupite gnojila, zelo veliko vrst različnih semen, različna škropiva, imamo pa tudi zelo pestro ponudbo najrazličnejših pripomočkov za kmetijstvo in vsakodnevna opravila na kmetiji in v hiši, vse od žabljev oz. žičnikov do škornjev, rokavic, posod, orodja in še marsikaj bi se našlo.

OMENILI STE, DA
PRODAJATE TUDI
ŠKROPIVA. ALI JIH
LAHKO KUPI VSAKDO
IN KJE JIH IMATE
SHRANJENA?

Vseh škropiv ne more kupiti vsak. Za nekatera je potrebno imeti posebno izkaznico, ki jo pridobijo osebe, ki opravijo fitofarmaceutvko izobraževanje, da s temi snovni znajo potem pravilno ravnati. Ker so škropiva nevarna in škodljiva ljudem in okolju, jih imamo tudi v prodajalni shranjena v posebnem, ločenem skladišču.

ČESA V
POMLADANSKEM
ČASU PRODATE
NAJVEČ?

Vsako pomlad je seveda največje povpraševanje po semenih in gnojilih.

ALI JE RES, DA SO
SE NEKATERI
IZDELKI LETOS
PODRAŽILI?

NARAVOSLOVNI KOTIČEK

Žal, je to res. Letos so se izjemno podražila gnojila.

ČE BI SI MI OMISLILI SVOJ VRT, KAJ BI NAM PRIPOROČILI, DA BI KOT ZAČETNIKI POSADILI ALI POSEJALI, DA BI NAM PRIDELEK USPEL?

Priporočala bi vam, da bi na svoji gredi posadili krompir, ki ga lahko dobite tudi pri nas. Zagotovo bi vam tudi uspeli rdeča redkvice, čebula, grah. Z malo truda pa tudi solata in sladke jagode.

Zahvaljujemo se gospe Žerdoner za vse koristne nasvete in nove informacije ter zanimiv ogled trgovine. Morda pa bomo res kaj posejali ...

Vito Klauzner, Uraban Šantl, Anže Brumen, Tjaš Neuvirt, Lana Šernek, Tina Knežević, Rene Kacijan, Pija Šumenjak; 8. razred

NARAVOSLOVNI KOTIČEK

V preteklosti so mame in babice znale ne le šivati, ampak celo tkati blago.

V tej že skoraj pozabljeni spretnosti smo se preizkusili učenci 5. Razreda. Delali smo v skupinah in se lotili tkanja različnih vezav: platno, keper in atlas.

Vi pa presodite, kako nam je uspelo ...

5. RAZRED

LIKOVNI KOTIČEK

Rene Ferš, 7. razred

Lana Zorjan, 4. razred

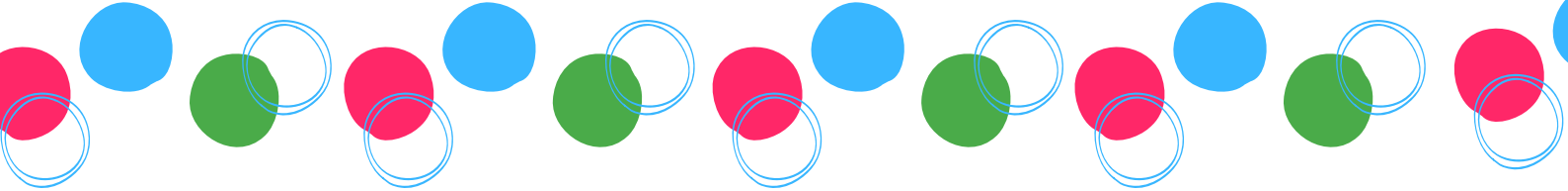
Anže Gorgiev Skutnik, 7. razred

Brina Drofenik, 4. razred

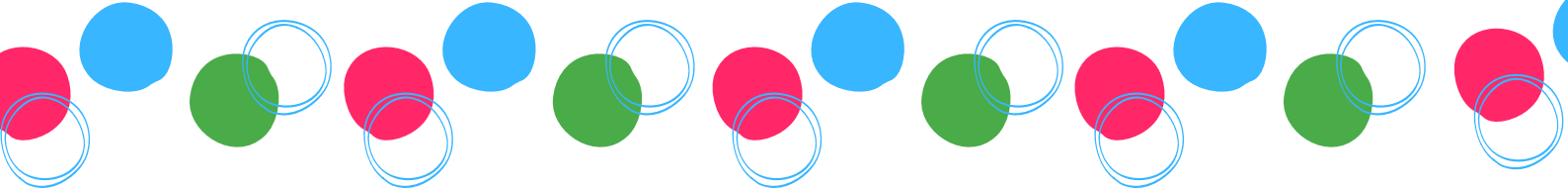
Enja Gorgiev Skutnik, 9. razred

JAKOPIS

NAJ FOTOGRAFIJE IZ VRTCA SPREGOVORIJO VRTEC - SKUPINA SOVICE

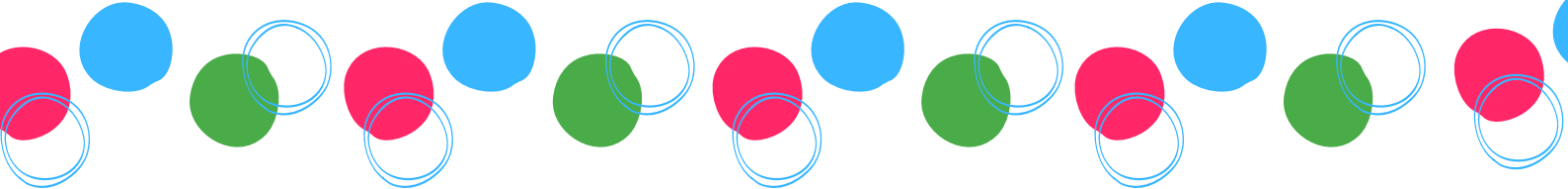

JAKOPIS

VRTEC - SKUPINA SOVICE

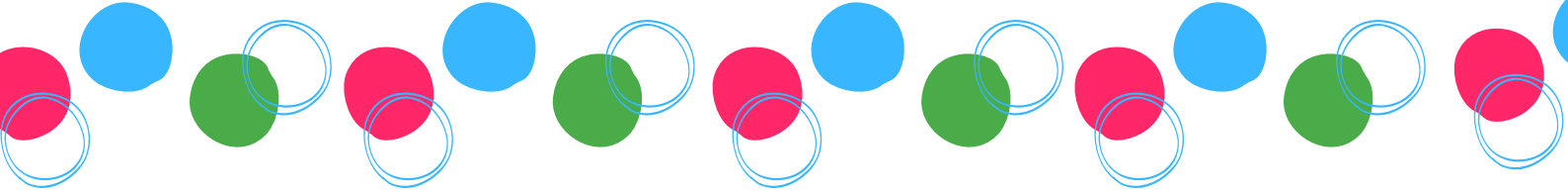

JAKOPIS

VRTEC - SKUPINA SOVICE

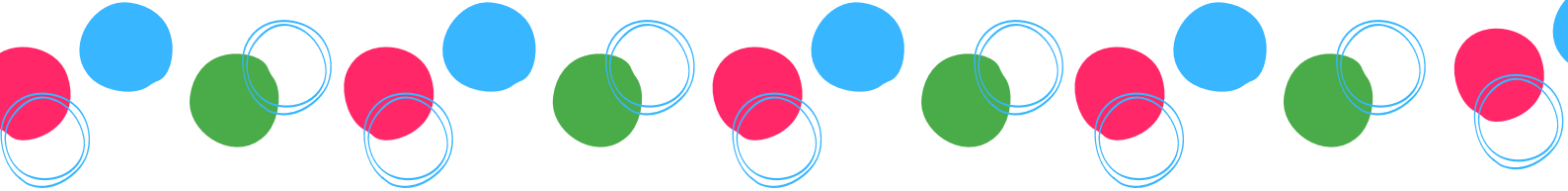

JAKOPIS

VRTEC - SKUPINA ROŽICE

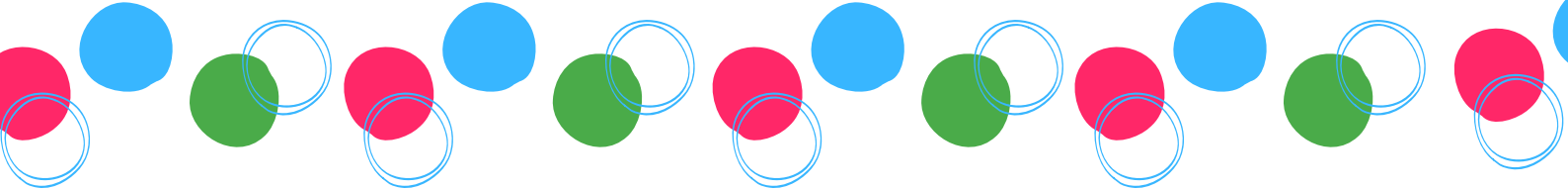

JAKOPIS

VRTEC - SKUPINA ROŽICE

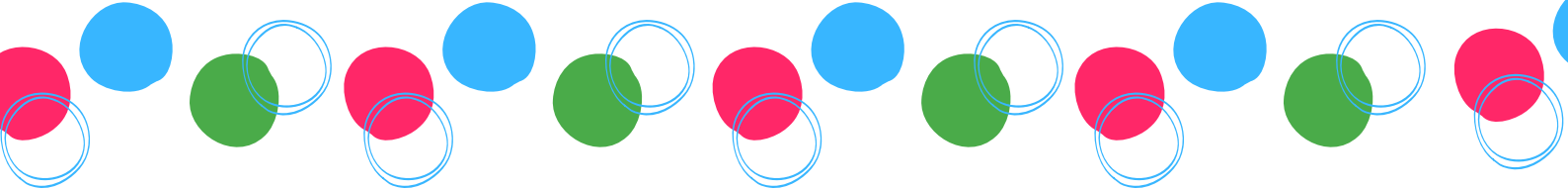
SKUPINA »ROŽICE« - PRIPRAVE NA POMLAD

VRTEC - SKUPINA ZVEZDICE

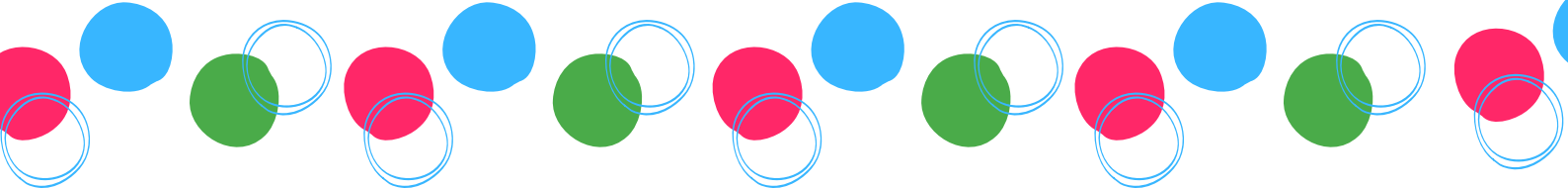

JAKOPIS

VRTEC - SKUPINA ZVEZDICE

JAKOPIS

VRTEC - SKUPINA ZVEZDICE

DRUŽBOSLOVNI KOTIČEK

DAN ŽENA IN ZAKAJ GA PRAZNUJEMO

Dan žena praznujemo 8. marca. Prav na ta dan leta 1911 so delavke v tovarni v New Yorku protestirale za boljše plače in za volilne pravice. Za praznik so ga razglasili Združeni narodi leta 1975 in danes je mednarodni dan žensk.

Nastal pa je na pobudo Clare Zetkin, ki je predlagala, da en dan posvetimo ženskam.

Pomembno je, da ne obravnavamo žensk s spoštovanjem samo tisti dan, ampak vedno.

Ob dnevu žena praznujemo dosežke žensk, še posebej boj za pridobitev socialne, ekonomske in politične enakopravnosti.

Ta dan ozaveščamo o neenakopravnostih in razlikah med spoloma na družbeni ravni, ki se še vedno pojavljajo. Ob dnevu žena tudi spregovorimo o krivicah, ki se godijo ženskam, in o rešitvah, ki bi te razmere izboljšale.

Pomembno je, da se borimo še naprej, saj v nekaterih državah ženske še nimajo volilne pravice.

Tinea Bratkovič, 4. a

Živa Brumen, 9. razred

DAN ŽENA V SLOVENIJI

Leta 1897 je začel izhajati ženski časopis imenovan Slovenka.

Na naših tleh so ženske volilno pravico prvič dobile leta 1921, ki je bila pa kmalu ukinjena.

Po drugi svetovni vojni, leta 1945, smo jo ponovno dobile nazaj.

Takrat je bilo uvedeno, da lahko polnoletne ženske (21 ali več let) volijo brez posrednika.

Dan žena smo pri nas prvič praznovali na začetku desetih let 20. stoletja.

Živa Brumen, 9. razred

Lia Klauzner, 4. a

DRUŽBOSLOVNI KOTIČEK

FEMINIZEM

Feminizem je gibanje, ki se zavzema za enakopravnost med ženskami in moškimi, razbijanje norm glede na spolov ter zaščito žensk.

Dejstvo je, da smo ženske družbene manj vredne. Volilno pravico smo prvič dobile šele sto let nazaj. Vendar je feminizem več kot le volilna pravica. Še zmeraj smo zatirane.

V zgodovini in nasploh je feminizem interpretiran narobe in večina se sploh ne zaveda, kaj sploh je. Verjamem, da marsikdo feministe enači z jeznimi ženskami, ki sovražijo moške.

Vendar feminizem koristi tudi moškim, s tem da ozavešča o pomembnosti njihovega mentalnega zdravja in s tem da prikaže problematiko norm, ki definirajo

Res je, da moški in ženske nismo enaki, še posebej glede fizičnih sposobnosti. Vendar ne merimo superiornosti nekega spola po mišicah.

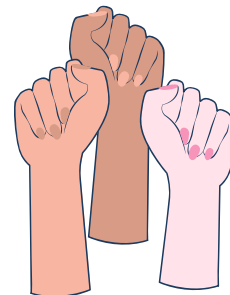
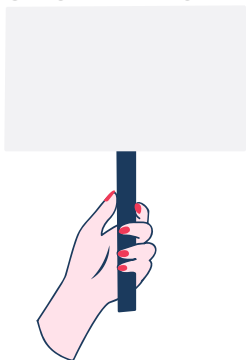
Želimo si, da bi bile ženske bolj ekonomsko neodvisne od moških, želimo si enakih možnosti za dobro izobraževanje in pridobitev službe. Želimo se počutiti varne in sprejete v družbi.

Želimo si, da bi se moški zavedali svojih privilegijev.

Živa Brumen, 9. razred

DRUŽBOSLOVNI KOTIČEK

PROBLEM V DRUŽBI GLEDE NEENAKOPRAVNOSTI SPOLOV

Povprečno so ženske plačane 20% manj kot moški, tudi v enakih službah za enako delo.

Približno 80% žensk in 40% moških izkusi neko obliko spolnega nasilja na svetovni ravni. Seveda so po različnih virih različne številke, vendar to ni tako pomembno kot to, da bomo dosegli, da bodo statistike zmeraj na 0%.

Ženske pogosto niso videne kot človeška bitja in so tako tudi obravnavane. Če ne dosegajo nečloveških standardov, ki jih je postavila družba, in če ne upoštevajo tega, kar jim rečejo moški, so označene za slabe žene. Družba razlaga, da biti ženska, je obstajati samo za to, da rojevajo moške potomce in da ugodijo moškim.

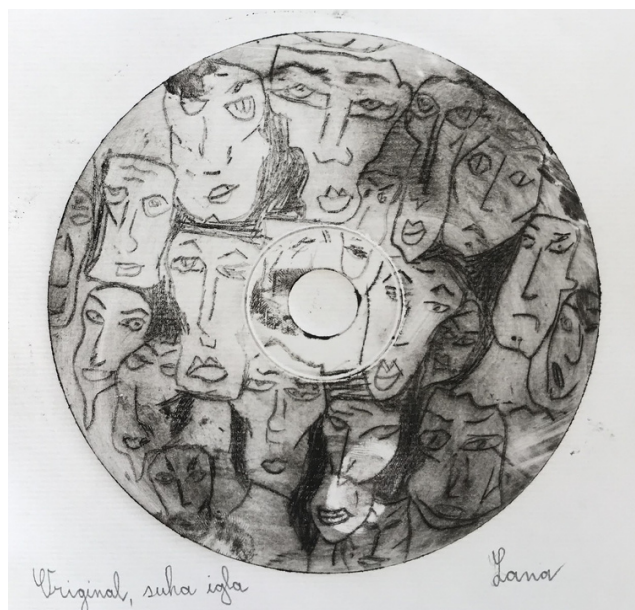
Že kot otroke nas družba uči neke norme glede na spol. En takšen primer je, da karkoli je povezano z ženskami je označeno za šibko. Če si primerjan z žensko, si označen za šibkega, nesposobnega, neumnega, občutljivega ali preveč čustvenega. Drug stereotip pa je, da so moški tisti, ki morajo finančno preskrbeti družine, ženske pa same vzgajati otroke.

Pogosto nas to učijo s stereotipnimi izjavami kot „Pravi moški ne jokajo.“, „Vse ženske so slabe voznice.“, „Vse ženske so muhaste.“ Vse te izjave so neresnične in zelo škodljive. Spodbujajo, da se držimo nekih starih načel, od katerih pa se želimo osvoboditi, če želimo napredovati kot družba. Zato se jih izogibamo.

Živa Brumen, 9. razred

SVETOVALNI KOTIČEK

Teta Alenka,
spomladi se je treba
vpisati v srednjo šolo.
Pojma nimam, kam naj
grem. Kako se naj lažje
odločim? Ali imaš
kakšen pameten
nasvet?
Zaskrbljena Limonca

Lana Šnajder, 9. razred

Draga Limonca,

poklicna odločitev je prav gotovo ena izmed najpomembnejših v življenju. Preden se odločiš, se moraš seznaniti z vsemi programi in s poklici, ki so na razpolago. Veliko informacij najdeš na spletni strani Mojaizbira.si. Po Razpisu za vpis v srednje šole, ki ga vsako leto objavi Ministrstvo za šolstvo, se lahko vključiš v naslednje programe, in sicer:

Programi nižjega poklicnega izobraževanja - trajajo 2 leti.

Programi srednjega poklicnega izobraževanja - trajajo 3 leta.

Programi srednjega strokovnega oz. tehniškega izobraževanja - trajajo 4 leta.

Gimnazijski programi - trajajo 4 leta.

Pri tem pa je prav gotovo je potrebno upoštevati, kakšni so tvoji interesi, motivi, želje, sposobnosti, tvoj značaj - ali želiš delati z ljudmi ali si bolj želiš delo s stroji (npr. avtomobili, traktorji, računalniki...), kakšne so tvoje učne navade (dobro ali slabo razvite) in seveda šolske ocene.

SVETOVALNI KOTIČEK

Jaz mam eno vprašanje.
Zanima me, kaj lahko naredim, če se bom vpisal v srednjo šolo, ki mi ful ne bo všeč ali pa mi ful ne bo šlo. Se res lahko trikrat prepisem? Je res, da če se prepisem septembra na drugo šolo, se ta prepis ne šteje? Hvala za odgovor.
Totalni flegmatik

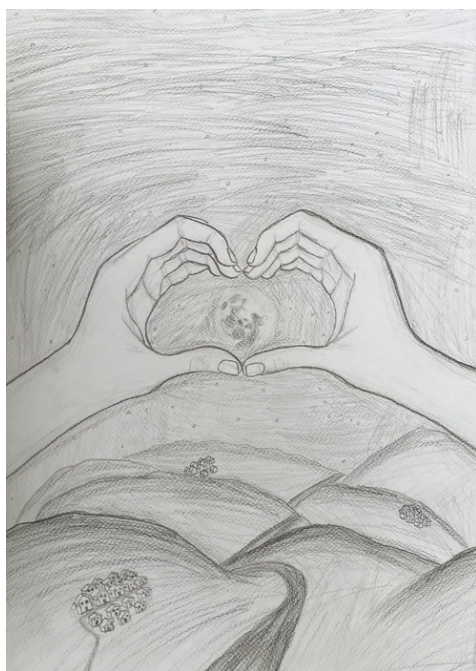
Obhodni kipi učencev 8. razred

Pošiljam še odgovor našemu Totalnemu flegmatiku.

Če se zares potrudimo, zmoremo vse. To pomeni tudi dokončati srednjo šolo, za katero smo se odločili. Kot pravi pregovor : » Kdor se učenju posveča, se iz dneva v dan veča.« L.T.

Če se pa res zgodi, da ne gre, se seveda lahko prepíšeš. Če se prepíšeš v srednji šoli, v katero si vključen, in menjaš le program, se lahko kasneje še enkrat prepíšeš na drugo srednjo šolo.

V nasprotnem primeru, pa se lahko prepíšeš samo enkrat.

Živa Brumen, 9. razred

ZADNJA STRAN

ZADNJA STRAN JE TOKRAT Z ENIM DONATORJEM, KI NAS JE ZELO PODPRL PRI NAŠEM CILJU. ZA TO SMO MU IZJEMNO HVALEŽNI.

ČE ŽELITE PODPRETI NAŠ PROJEKT,
BOSTE V NASLEDNJI ŠTEVILKI TUKAJ TUDI VI.

VERSAPRINT

VERSAPRINT D.O.O.

GRADIŠKA 207

2211 PESNICA PRI MARIBORU

- Fotografije so last učencev, učiteljev in vzgojiteljev OŠ in vrtca Jakobski Dol, ter programa Canva (<https://www.canva.com/>)
- Celoten časopis je narejen v programu Canva (<https://www.canva.com/>)
- Prispevke so pripravili učenci in učitelji OŠ Jakobski Dol in vzgojiteljice in otroci vrtca pri OŠ Jakobski Dol
- Časopis je uredil časopisni odbor OŠ Jakobski Dol